

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

דלא שנה כי מחשב בלשון אכילה כ' - חימה ל"ל קרא להכי

חיפוק ליה מדאיקרי אכילה אש אכילה כמו חישב שאלתו
כלבים למחר שתאכלו אש למחר למסקין בסוף פרק ב' דזבחים (דף
לא) דהו פיגול משום דכתיב ואת איזבל יאכלו הכלבים וכתיב תאכלנה

מחשבת אכילה אדם כגון שירים אש חישב עליהן למוזבח להקטירן למחר:
מדאפקינאו רחמנא למרייתו בלשון אכילה - ש"מ כי הדדי ניבה
ומחשבו מו לזו: בלשון אכילה למוזבח - כגון הדדי קומץ על מנת
להאכיל קומץ למוזבח למחר: פ"ג - להכי אפיך רחמנא להקטרה בלשון
אכילה: מה אכילה בכיזם אף מחשבת

הקטרה בכיזם - אש חישב בקמילה
להקטיר כזית קומץ למחר פיגול:
לפולס אכילה דאורחא משמע -
קומץ למוזבח ושירים לאדם: מאי
האכל יאכל - מדשני קרא דביבועא:
שמעת מינה פרי - למחשבת

ד הקטרה בכיזם ומחשבו מוזכר
לאכילה: איכא למיד - ר' אליעזר פסל
מדאורייתא ומהאי קרא דפרשיק
ולית ליה כרת: גשמות מדמו למחר -
אכילה מוזכר לאדם: להקטיר מבשרו
למחר - אכילה אדם למוזבח: לפניה
מדמו - לא לבוס זריקה ולא ה' לשתיה:
אליבא דמנחם - כלומר בחר עטמא

דמאן אמרה למליה וכו' וכו' ס"ל
בלשמות מדמו למחר: ו' (ת"ק)
רבי יהודה דלמז' ז' פסול סבר הא
הוא דפסול לר' אליעזר אלב גשמות
אפי' כרת איכא ור"ל דלמז' אף בזו ה'
כלומר שתיקין דין אחד להם מה כאן
ליכא כרת אף בלשמות אין זו כרת:

ידכוי עטמא כרת ליכא - ובעטמא
דדבי אליעזר לא מדאורייתא אפינו
לרבי יהודה: וסכא ג' מחלוקת
דדבי ח"ק סבר כדכר פליגי: דדבי
אליעזר גזר אטו מחשבת כדכרו להו

פיגול הילך גזר בשלל כדכרו ה' דהוי
פסול אלב להניח דברי הכל כשרה
דלא אסרה תורה אלא מחשבת
אכילה ושתיה דבכלל אכילה הוא
ומקלט דמו אטו כל דמו לא גזרינן:
ורבי

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

דלא שנה כי מחשב בלשון אכילה כ' - חימה ל"ל קרא להכי
חיפוק ליה מדאיקרי אכילה אש אכילה כמו חישב שאלתו
כלבים למחר שתאכלו אש למחר למסקין בסוף פרק ב' דזבחים (דף
לא) דהו פיגול משום דכתיב ואת איזבל יאכלו הכלבים וכתיב תאכלנה

הקטרה בכיזם - אש חישב בקמילה
להקטיר כזית קומץ למחר פיגול:
לפולס אכילה דאורחא משמע -
קומץ למוזבח ושירים לאדם: מאי
האכל יאכל - מדשני קרא דביבועא:
שמעת מינה פרי - למחשבת

ד הקטרה בכיזם ומחשבו מוזכר
לאכילה: איכא למיד - ר' אליעזר פסל
מדאורייתא ומהאי קרא דפרשיק
ולית ליה כרת: גשמות מדמו למחר -
אכילה מוזכר לאדם: להקטיר מבשרו
למחר - אכילה אדם למוזבח: לפניה
מדמו - לא לבוס זריקה ולא ה' לשתיה:
אליבא דמנחם - כלומר בחר עטמא

דמאן אמרה למליה וכו' וכו' ס"ל
בלשמות מדמו למחר: ו' (ת"ק)
רבי יהודה דלמז' ז' פסול סבר הא
הוא דפסול לר' אליעזר אלב גשמות
אפי' כרת איכא ור"ל דלמז' אף בזו ה'
כלומר שתיקין דין אחד להם מה כאן
ליכא כרת אף בלשמות אין זו כרת:

ידכוי עטמא כרת ליכא - ובעטמא
דדבי אליעזר לא מדאורייתא אפינו
לרבי יהודה: וסכא ג' מחלוקת
דדבי ח"ק סבר כדכר פליגי: דדבי
אליעזר גזר אטו מחשבת כדכרו להו

פיגול הילך גזר בשלל כדכרו ה' דהוי
פסול אלב להניח דברי הכל כשרה
דלא אסרה תורה אלא מחשבת
אכילה ושתיה דבכלל אכילה הוא
ומקלט דמו אטו כל דמו לא גזרינן:
ורבי

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

וזמנא דמזבח אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח
ומחשבו מחשבת אכילה אדם למוזבח

דכבר הו' פירוש דלמז' ז'
הס' דמזכירין בלשון
אכילה פ"ח דמזכירין לא
הו' פיגול ומחשבו לאכל
ט' מביק בלשון כו'
בלשון אכילה למחשבו
לא דרכי ז"ל

הגהות הב"ח
(6) כרת אכיל
במיינו דמ"ק סבר כ"ל
ויבנות ד' ויבנות ממחש:

תוספתא דזבחים פ"ב
ר"ק גזר גזר איכא כתיבא

לא דכ"ע כרת לא וטעמא
כו' ז"ל

גירסת רש"י דר"א
ג"י תוספתא דה"ק רש"י

[פירושים סה. וע"ג]

דמייני ז"ל

ועוד דבי מייני ז"ל

[וע"ג חוס' פכחים מה:
ד"ס א"כ וחס' ז"ל
סו. ד"ס לכבוד וחס'
כעומת לפ. ד"ס א"ן]

גליון הש"ס
תוס' ד"ס לכבוד וכו'
ורבא יתב' וכן כספתי
דף ח ט"א ע"ג כ"ק דף
ספ"א עמ"ד ד' ג ט"א:

דריש איכא ז"ל

דמשום וכו' ז"ל

[וע"ג מה שחלרינו חוס'
בוסס כד. ד"ס וכו' ו'
ויבנות על ז' וס' כספתי
חוס' ככא וחס' ג' חוס'
פירו' עמ"ס כ"כ על
גליון חוס' ר"מ סה. ד"ס
אלא לא וכו']

אלא לא וכו' ז"ל
דמייני ז"ל
ועוד דבי מייני ז"ל
ועוד דבי מייני ז"ל

שימה מקובצת

[ח שמעת מינה תרתי
ואין לומר דהו אהו
לאשמעתי כי מחשב
בלשון אכילה וד'
לאכילה כזית וד'
מילתא היא רבין הלשון
אכילה מוני להקטרה
מסכא י' ע' לומר
שהאכילה היא כזית -
תרי: [ב] תיבת דרבי
יתרה נסחא ובבב'
בנייה דת"ק: [ג] ואת
ג' מחלקת דברי ואת'
פי דקט' לומר ג'
מחלקת דברי לימא ג'
יתרה היינו ת"ק ור"י

סבר בהנך פליגי ולהניח דרבי
מקטיר ויה סבר דלא
דאכשירי בלתי דמי משום
ואין דרכי להקטיר ואת'
דמו אבל לתיבה מדרש
לתיבה כל אימוריו למחר
רשילי דהם בלתיבה כל
אימוריו פסיל ואלא ודמי
זכי כמקטיר דלתיבה כל
אימוריו פסיל ואלא ודמי

[ח בון פסיל כלומר: [ט] כדכרו לוי: [י] הוא דמרינו: [יא] איש איש את ליה ותיבות לא דרש וס'ל דרביה כו' ליתא שם:

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

עין משפט
נר מצוה

ד א מו' מ' ס' ג' ה'
מס' ה' ה' :
מ' ס' ג' ה'
מ' ס' ג' ה'

ור' יהודה סבר . בפקיה הוא דלפיג' רבן משור דמידי דלאו
אורחיה אבל בנהניו דברי הכל פסולה : גזירה . דמחשב להניח
מקלט דמו אטו כל דמו וכל דמו פסולה דאורייתא הוא כדמפרש
במסכת זבחים צ"ב כל הפסולין (דף נו.) חרי קראי חביבי בנותר כו' :
למנוה מדוסי . לידע מיני תלמודי תורה אור

גזירה מקלט דמו כו' . תימא בנשמות מדמו נמי גזר אטו כל
דמו וי"ל לנשמות כל דמו נמי לא משתמע שלא יעשה
זריקה כלל אלא אחר זריקה יעשה וז"ל *לאכול אמיז מודים ליגזר
אטו כל אומורים דהו פסולה דאורייתא וי"ל דהיא נמי אפשר
באכילה לאחר שהעגן ושלה בכן
האור שאינם אלא לגזין בעלמא ולא
דמי להניח דמשמע שלא יעשה זריקה
כלל ועוד באומורים לא מיפסיל
זיבחא חס לא הוקטרו ומיהו בעל
מנת להניח אומורין למחר או להוליאן
לחוץ היה פוסל ר' יהודה כותבן
זבחים צפרק כל הפסולין (דף
לח.) וטמא טעמא משום דגזר להניח
כל האומורים אטו להניח כל דמו :

[נחמס' ג.]

עד אחת . בגמילה ספרים דרבינו
גסים גרים עד לאחת פירוש
עד מאד דמתרגמין מאד לחדא
ו"ל עד אחת עד הגפס שקרית
כ' יחדה והשתא משמע הכא שרי
למד הרבה מרבי אלעזר בן שמוע
וקשה דבסוקהר(לבימות ד' סד.) אמר
רבי כשהלכתי ללמוד תורה אצל רבי
אלעזר בן שמוע חברו עלי תלמידו
כתרגולין של בית בוקיא ולא הניחו
לי ללמוד אלא דבר אחד במשנתו
ושמא מעשה זה היה אח"כ שריע
דהתם קאמר ללמוד תורה והכא קאמר
למנוה מדוסי : א"ל לעולם דברי
הכל פסול אחייה . לפי מסקנא זו לא
טובל להוכיח לשום תנא פיגול כו' :
אלעזר ותימא דבפ"ב דזבחים (דף קכז.)
תנן השוחט את הזבח לאכול כוית
משיר שתחת האליה למחר פיגול
וחיבין עליו כרת וקאמרין בגמרא
בזבוח דעור האליה לכוליה דמי' דקא
מחשב מאכילת מזבח לאדם אמר
שמואל הא מני רבי אלעזר היא דאמר
מחשבין *מאכילת אדם כו' וכמו כן
קשיא מרבי יוחנן דלעיל דמפרש
פועמא דרבי אלעזר מקרא ושמואל לית
לאו מסקנא דהכא ועוד יש לתרץ
דקסרי *שמואל דלכולהו תנאי הוי
פיגול והשלשה מחלוקה בלתי אכל
בהנך הוי פיגול בין לתנא קמא בין
לרבי אלעזר אבל לרבי יוחנן לא
טובל לומר כן דהא צדורא מילתא
קאמר ר"ד דמורה רבי אלעזר שאין
ענוש כרת ואין שני דבריו של רבי
יוחנן יבולים להתקיים שלכך למנוה
שני תנאים אליבא דרבי אלעזר דכד
פסל וחד מפגל ולמאי דאסיקנא דברי
הכל פסול . אחייה לא משכח להו :

לרבי ז"ק

הא קא מהב כו' ז"ק

מאכילת מנחת מאכילת אדם ט' ז"ק

נמי שמואל ז"ק

פסול כס"י

[לגמ' כ.]

[לפניו שם לא נזכר ומלת
אלף כך היא שם הכסף
והג' נמי והוא קנין והקניין גם
בגמרא שם משפיר המעשה
גם במשנה במשנתו גם
כ"מ כ"ב דין דין דין דין דין דין
סוקה שרי העינין הסתה

לא דקדק בסדר דתופיה קודמת למליחה כדתינא *אטוה (דף י"ט.) והיכין
והג' קמ' ומלת והקטי' ועוד אמרינן בגמרא לקמן (דף כ.) דאין
לומר לא מלת כהן אלא זר וכו' תעלה על דעתך שזר קרב אכל
מוצח והיינו משום שהיתה המליחה אחר תופיה הג' :

כו

ואתן הטעמות משיחה כדכתיב ורקיקי מלות משוחים
הכולת וגשנית במנחת הכולת וקטות עליה שמן מנחה היא היא מנחה ולא שלא
למעטוי מנחת מנחה מליחה שמעין נמי עיטובא מניה :

והתנן

בסדר המעשה דקופה יט. וגם בגמ' דס' :
לפניו שם לא נזכר ומלת
אלף כך היא שם הכסף
והג' נמי והוא קנין והקניין גם
בגמרא שם משפיר המעשה
גם במשנה במשנתו גם
כ"מ כ"ב דין דין דין דין דין דין
סוקה שרי העינין הסתה
ובגמרא לא סבר מנין
מליחה והיא שם
במספרין פס : ד'ס'
המנחה וכו' התיישב וכו'
היך והג' קמ' ומלת
והקטי' ע"ס איב גר"ל
הדיא דגראם ה'ה כך
וגם בגמ' דס' :
לפניו שם לא נזכר ומלת
אלף כך היא שם הכסף
והג' נמי והוא קנין והקניין גם
בגמרא שם משפיר המעשה
גם במשנה במשנתו גם
כ"מ כ"ב דין דין דין דין דין דין
סוקה שרי העינין הסתה
ובגמרא לא סבר מנין
מליחה והיא שם
במספרין פס : ד'ס'
המנחה וכו' התיישב וכו'
היך והג' קמ' ומלת
והקטי' ע"ס איב גר"ל
הדיא דגראם ה'ה כך
וגם בגמ' דס' :

מחנות

ור' יהודה סבר בהנך פליגי להניח דברי הכל
פסול מאי מעמא גזירה מקצת דמו אטו כל
דמו וכל דמו פסולה דאורייתא דתניא *אמר
להמרבי יהודה אי אתם מודים לי שאם הניחו
למחר שפסול חיישב להניחו למחר נמי פסול
ואתא ר' אלעזר למימר אף בזו ר' אליעזר פוסל
והבמים מכשירין וסבר ר' יהודה להניח מדמו
למחר דברי הכל פסול והתניא אמר רבי
כשהלכתי ל [ל] למצות מדותי אצל ר' אלעזר בן
שמוע ואמרי לה למצות מדותי של ר' אלעזר
בן שמוע מצאתי יוסף *הבבלי יושב לפניו
והיה חביב לו ביותר עד [ג] לאחת אמר לו רבי
השוחט את הזבח להניח מדמו למחר מהו
*אמר לו כשר ערבית אמר לו כשר שחרית
אמר לו כשר צהרים אמר לו כשר מנחה אמר
לו כשר אלא שר' אליעזר פוסל צהבו פניו של
יוסף הבבלי אמר לו יוסף כמדומה אני שלא
כיווננו שמועתינו עד עתה אמר לו [ג] רבי
הן אלא שר' יהודה פסול שנה לי וחזרתי
על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי
עכשיו ששנית לי פסול החזרת לי אבידתי ולנו
עיניו דמועות של רבי אלעזר בן שמוע אמר
אשריכם תלמידי הבמים שדברי תורה חביבין
עליהם ^{ה'ס'ס} קרא עליהם המקרא הזה *מה
אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי וגו' הא
מפני שר' יהודה בנו של ר' אלעאי ורבי
אלעאי תלמידו של ר' אלעזר [ז] לפיכך שנה
לך משנת רבי אלעזר ואי סלקא דעתך דברי
הכל פסול אתנייה מאי החזרת לי [ס] אבידתי
אירו פלוגתא קאמר ליה אלא מאי בשר ור'
אלעזר (ה) פסול פוסל אתנייה אי הכי מאי הא
מפני [ז] *פלוגתא אנו נמי פלוגתא קא
מתנינן אלא לעולם דברי הכל פסול אתנייה
וכמאי החזרת לי אבידתי [ז] דהדר ליה מיהא שום
*פסולות בעולם : **בתני' לא יצק לא בלל**
ולא פתת ולא מלח ולא הניף לא הגיש או
ח שפתותן פתים מרובות ולא משחן כשירה :
ג' מאי לא יצק אילימא לא יצק כלל
עיכובא [ט] כתב בה אלא לא יצק *כתן
אלא זר אי הבי לא בלל נמי לא בלל
כהן אלא זר הא לא בלל כלל פסולה
והתנן

ולשאל ספיקותיי: למנוה מדוסי . ללמד
ולמנוה מה שר' אלעזר חכם ממני :
והיס חביב . יוסף לרבי אלעזר
*וספרו בהלכות עד שהגיעו להלכה
אחת של זבחים לשון אחר והיה חביב
ליוסף כל מה שרבי אלעזר מלמדו
עד שהגיעו להלכה אחת : **הבבו פניו .**
מחמת שמחה : **שלא כיווננו שמועתינו .**
כלומר דלא סליק לך אליבא דהילכתא
כל דאמרי לך עד השתא : [י] רבי פי .
כוונת וכוונת אלא משום הכי להבו
פני השתא שר' יהודה פסול שנה
לי : **ולא מלאתי .** והייתי מתחירא
שמא שכחתי : **הא מפני .** הא משמע
לשון טעם כלומר הרי מפני שרבי
יהודה בנו של רבי אלעאי ורבי
אלעאי תלמידו של רבי אלעזר
כדאמר' במסכת סוכה צפרק הישן
(דף כז.) מעשה צרבי אלעאי שהלך
להקטיל פני ר' אלעזר כו' : **שנה לך**
משנת רבי אלעזר . ולא שהלכה
כן אלא חביבה היתה עליו ושנאה לך :
ואי סלקא דעתך רבי יהודה דברי
הכל ית [ט] פסולה אחייה . לרבי יוסף
הבבלי מאי החזרת לי אבידה הא לא
אמר ר' אלעזר בן שמוע כר' יהודה
וקשיא למאן דאמר לעיל ר' יהודה
סבר להניח דברי הכל פסול [ב] :
אלא מאי . אתנייה ר' יהודה סבר
לרבין ור' אלעזר פוסל אח"כ מאי
הא מפני דמשמע מפני שחביבה עליו
שנאה ולא שהלכה כן היא הא אן
נמי [ג] דברי ר"א בן שמוע פלוגתא
מתנינן לר' יהודה (בגמ' דף נו.) :
בתני' לא יצק . היינו יליקה
אחרונה דבתימא ונתן שמן בכלי
ואח"כ סולת [ד] ובלל וחזר ויולק
שמן והבי מפרש כפ' אלו מנחות
נקמלות (דף עז.) : (טו) **לא יצק לא**
כלל *כשר . וכנון שנתן כל הלוג
במתן הראשון שהוא קודם לפשייתה
*דאי חיסר שנתה אמרו בפ' קמא
(לעיל דף ט.) פסולה **לנא פחה .** שנתאמר
פחות אותה פתים ואמ' דבמנחת
מנחת הוא דכתיב ה"ה לכל המנחות
הנשפוט תחילה כגון מנחת ומנחת
ומאפה שכולן באות עשר עשר ומנוה
לפתוח כולן ואח"כ קומץ זה חס לא
פחת אלא כרי קמילה כשר כדאמרין באלו
סוף . במנחת ("חומ"ה) ונקלות דטעויות תופיה צפרק כל המנחות
(שם דף ט.) : **לא הגיש** בקרן דרומית מערבית כדמפרש בשמעתא (ב) :
[טו] **פסחה .** לאחר תפיתן קומץ כדמפרש באלו
מנחות (שם דף ט.) ופחתן [יז] מרובות ישראל ודלות ויתר מדינן המפורש
בלו מנחות נקמלות (שם דף ט.) מנחת ישראל כופל אחד לשנים ושנים ל' :
בשמן (ויקרא ז) : [ג'] עוכבא חביב כס . דהא [יח] נאמר יליקה במנחת
אלא לעכב אי נמי דכתיב (ויקרא ז) וילקת עליה שמן מנחה היא היא מנחה ולא שלא
יצק מנחה דכל היא עיכובא והא על גב דדרשין ליה באלו מנחות [לגמן דף טז.]

ג"ל וסבני

תוספתא נחמס' ס"ב

[שחרית אמר לו כשר
צהרים כו' מנחה כו'
ערבית א"ל כשר אלא
ש"ל כ"ל י"ל וכו'
במנחתא]

זמאי הא מפני הא א"ג
ז"ק

בשמן ובגון ז"ק

ג"ל וביניקה

דלמחר תפיתן קומץ

וקומץ שנתה כו' כגון
צמחתא וממשה כו' ז"ק

[השתנה]

שיטה מקובצת

[ל] מנחת פתיתו כו' :
לפניו שם לא נזכר ומלת
אלף כך היא שם הכסף
והג' נמי והוא קנין והקניין גם
בגמרא שם משפיר המעשה
גם במשנה במשנתו גם
כ"מ כ"ב דין דין דין דין דין דין
סוקה שרי העינין הסתה

לח דקדק בסדר דתופיה קודמת למליחה כדתינא *אטוה (דף י"ט.) והיכין
והג' קמ' ומלת והקטי' ועוד אמרינן בגמרא לקמן (דף כ.) דאין
לומר לא מלת כהן אלא זר וכו' תעלה על דעתך שזר קרב אכל
מוצח והיינו משום שהיתה המליחה אחר תופיה הג' :

ואתן הטעמות משיחה כדכתיב ורקיקי מלות משוחים
הכולת וגשנית במנחת הכולת וקטות עליה שמן מנחה היא היא מנחה ולא שלא
למעטוי מנחת מנחה מליחה שמעין נמי עיטובא מניה :

והתנן
בסדר המעשה דקופה יט. וגם בגמ' דס' :
לפניו שם לא נזכר ומלת
אלף כך היא שם הכסף
והג' נמי והוא קנין והקניין גם
בגמרא שם משפיר המעשה
גם במשנה במשנתו גם
כ"מ כ"ב דין דין דין דין דין דין
סוקה שרי העינין הסתה
ובגמרא לא סבר מנין
מליחה והיא שם
במספרין פס : ד'ס'
המנחה וכו' התיישב וכו'
היך והג' קמ' ומלת
והקטי' ע"ס איב גר"ל
הדיא דגראם ה'ה כך
וגם בגמ' דס' :

דגרות הב"ח (א) גמ' ור' אלעזר פוסל אחייה כלי ותיבת פסול מנחה :

